

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

17 | 08 | 2026

SPIS TREŚCI

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Możliwość wyłączenia z obowiązków w zakresie cen transferowych transakcji wykupu certyfikatów inwestycyjnych w celu ich umorzenia

Brak obowiązku zapłaty VAT na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy VAT w sytuacji przesyłania wizualizacji faktury zawierającej dodatkowe informacje

II. WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE

Kwestia odpowiedzialności solidarnej osoby zarządzającej spółką za zapłatę podatku VAT należnego od tej spółki

Prawo do odliczenia VAT naliczonego od wydatków na organizowanie przez spółkę wydażeń takich jak: bal jubilat, dzień chemika, wigilia firmowa

Kwestia opodatkowania VAT nieodpłatnego przekazania wartości niematerialnych i prawnych przez instytucję kultury na rzecz gminy będącej jej jednostką założycielską

Kwestia doręczeń elektronicznych w postępowaniu podatkowym w stanie prawnym obowiązującym w 2024 r.

Zwrot przez spółkę klientom części wpłaconych przez nich kwot w ramach usługi „cash-out” nie skutkuje obniżeniem podstawy opodatkowania w podatku od gier

Wygaśnięcie zobowiązania podatkowego wskutek zapłaty nie wyłącza możliwości dokonania bieżącej korekty przychodów na podstawie art. 12 ust. 3j w zw. z art. 12 ust. 3l pkt 1 ustawy CIT

Przesłanki do skorzystania z przesunięcia obowiązku podatkowego na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy PIT

Kwestia stosowania art. 28j ust. 5 ustawy CIT w przypadku sporządzenia i podpisania sprawozdania finansowego w formie papierowej

Przewidziane w prawie włoskim dopłaty na kapitał rezerwowy spółki włoskiej podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 53 ustawy CIT

Kwestia stosowania art. 16 ust. 1 pkt 13e ustawy CIT do odsetek od kredytów refinansowych

Kwestia oceny czy wypłacane odsetki od pożyczki udzielonej spółce przez udziałowca są ukrytymi zyskami

Magazyn wysokiego składowania nie spełnia negatywnych przesłanek wyłączających go z kategorii budynków na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych

III. WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

Limit kosztów wymienionych w art. 15c ustawy CIT nie podlega ograniczeniom w przypadku podmiotów uzyskujących przychody z dywidend. Kwestia obliczania nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nad przychodami o charakterze odsetkowym

SPIS TREŚCI

Ulga na próbną produkcję, o której mowa w art. 18ea ust. 3 ustawy CIT, dotyczy wyłącznie produktów stanowiących rzeczy	17
Kwestia prawa do odliczenia VAT z faktur wystawianych przez hotel, dokumentujących nabycie usług noclegowych, gastronomicznych i napojów alkoholowych, przez spółkę organizującą eventy	18
Połączenie przez przejęcie spółki niewchodzącej w skład PGK przez spółkę będącą członkiem PGK, nie spowoduje utraty przez PGK statusu podatnika CIT	19
Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez spółkę, prowadzącą działalność deweloperską, w związku z nabyciem udziału w nieruchomości	20
Skutki podatkowe w CIT nieodpłatnego przechowywania przez dostawcę towarów w magazynie, do którego tytuł prawny posiada spółka	21
Skutki podatkowe na gruncie CIT uzyskania spłaty przejętych wierzytelności	21
Skutki podatkowe w VAT nieodpłatnego udostępnienia podmiotowi trzeciemu środków trwałych, w oparciu o które, podmiot ten świadczy usługi na rzecz spółki	22
Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT w związku z wykonaniem usługi nadzoru budowlanego	23
Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu sprzedaży samochodu	24
Zasady ustalania kosztów uzyskania przychodu ze sprzedaży akcji podziałowych w świetle art. 15 ust. 1lb pkt 2 ustawy CIT	25

ROZDZIAŁ I

KOMENTARZ EKSPERTÓW

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Możliwość wyłączenia z obowiązków w zakresie cen transferowych transakcji wykupu certyfikatów inwestycyjnych w celu ich umorzenia,

interpretacja indywidualna z 21 lipca 2026 r., sygn.
0114-KDIP2-2.4010.226.2026.1.ND

W stanie faktycznym przedstawionym we wniosku o wydanie interpretacji Wnioskodawca, będący funduszem inwestycyjnym zamkniętym aktywów niepublicznych [dalej: FIZAN], dokonywał oraz planował dokonywać wykupu certyfikatów inwestycyjnych od uczestników funduszu w celu ich umorzenia. Pomiędzy funduszem a uczestnikami występowały powiązania, o których mowa w art. 11a ustawy CIT. Wnioskodawca zwrócił się do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z pytaniem, czy opisane transakcje podlegają regulacjom dotyczącym cen transferowych, w sytuacji, gdy cena wykupu certyfikatów inwestycyjnych jest ustalana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi [dalej: Ustawa o funduszach inwestycyjnych].

Zdaniem Wnioskodawcy, transakcja wykupu certyfikatów inwestycyjnych w celu ich umorzenia powinna korzystać z wyłączenia przewidzianego w art. 11b pkt 1 ustawy CIT. Wnioskodawca argumentował, że sposób ustalenia ceny wykupu w ramach transakcji został ściśle określony przez przepisy Ustawy o funduszach inwestycyjnych, zgodnie z którymi cena wykupu odpowiada wartości aktywów netto funduszu przypadającej na certyfikat inwestycyjny według wyceny dokonanej na dzień wykupu.

Jednocześnie Wnioskodawca wskazał, że wykup certyfikatów inwestycyjnych jest przeprowadzany na zasadach określonych w statucie funduszu, przy czym statut ten nie ustanawia własnych reguł kalkulacji ceny wykupu, lecz odzwierciedla rozwiązania wynikające bezpośrednio z przepisów Ustawy o funduszach inwestycyjnych. W szczególności Wnioskodawca podkreślił, że przewidziana w art. 199 ust. 1 Ustawy o funduszach inwestycyjnych możliwość modyfikacji zasad ustalania ceny wykupu w przypadku FIZAN nie znajduje zastosowania w analizowanym stanie faktycznym, ponieważ statut funduszu powiela mechanizm wynikający z art. 139 ust. 4 tej ustawy. W konsekwencji źródłem sposobu ustalenia ceny pozostają przepisy Ustawy o funduszach inwestycyjnych, a tym samym transakcja nie powinna podlegać przepisom Rozdziału 1a ustawy CIT.

Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 21 lipca 2026 r. (sygn. 0114-KDIP2-2.4010.226.2026.1.ND) uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe. Organ potwierdził, że transakcja wykupu certyfikatów inwestycyjnych w celu ich umorzenia korzysta z wyłączenia przewidzianego w art. 11b pkt 1 ustawy CIT, ponieważ cena lub sposób jej określenia wynika bezpośrednio z przepisów Ustawy o funduszach inwestycyjnych. Organ wskazał, że skoro cena transakcji została określona przez przepisy prawa, podmioty powiązane nie mają możliwości jej swobodnego kształtowania, a tym samym brak jest podstaw do stosowania regulacji właściwych dla cen transferowych.

KOMENTARZ EKSPERTÓW

Komentowana interpretacja potwierdza, że samo występowanie powiązań pomiędzy funduszem a uczestnikami nie przesądza jeszcze o obowiązku w zakresie cen transferowych, jeżeli cena wykupu certyfikatów jest determinowana bezpośrednio przez przepisy. W ramach stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę szczególne znaczenie miał fakt, że statut funduszu nie przewidywał autonomicznych zasad ustalania ceny wykupu certyfikatów inwestycyjnych, lecz stanowił powtórzenie ustawowego mechanizmu wynikającego z art. 139 ust. 4 Ustawy o funduszach inwestycyjnych. Okoliczność ta miała zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ pozwoliła organowi uznać, że cena wykupu oraz sposób jej ustalenia wynikają bezpośrednio z przepisów Ustawy o funduszach inwestycyjnych. W konsekwencji Dyrektor KIS potwierdził, że do takich transakcji nie znajdują zastosowania przepisy Rozdziału 1a ustawy CIT.

Przedmiotową interpretację warto zestawić z wcześniejszym stanowiskiem Dyrektora KIS wyrażonym w interpretacji z 18 marca 2020 r. (sygn. 0111-KDIB1-2.4010.502.2019.2.BD). Organ wskazał w niej, że wyłączenie przewidziane w art. 11b pkt 1 ustawy CIT obejmuje jedynie te transakcje, w przypadku których cena lub sposób jej ustalenia wynikają bezpośrednio z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych. Jednocześnie zwrócił uwagę, że w przypadku funduszy inwestycyjnych zamkniętych aktywów niepublicznych przepisy Ustawy o funduszach inwestycyjnych dopuszczają określenie sposobu ustalenia ceny wykupu certyfikatów inwestycyjnych w statucie funduszu. W konsekwencji jeżeli statut funduszu stanowi samodzielne źródło zasad ustalania ceny lub modyfikuje ustawowy mechanizm jej kalkulacji, transakcja nie korzysta z wyłączenia przewidzianego w art. 11b pkt 1 ustawy CIT i podlega regulacjom Rozdziału 1a ustawy CIT.

Omawiana interpretacja nie oznacza zatem odejścia od wcześniejszego stanowiska organów podatkowych, lecz umożliwia jego doprecyzowanie. Kluczowe znaczenie w prezentowanym rozstrzygnięciu miała bowiem okoliczność, że choć przepisy Ustawy o funduszach inwestycyjnych dopuszczają określenie zasad ustalania ceny wykupu certyfikatów inwestycyjnych FIZAN w statucie funduszu, to w analizowanej sprawie statut nie wprowadzał żadnych własnych rozwiązań w tym zakresie, lecz stanowił literalne powtórzenie mechanizmu przewidzianego w art. 139 ust. 4 Ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Analizowana interpretacja może mieć istotne znaczenie praktyczne dla funduszy inwestycyjnych zamkniętych aktywów niepublicznych oraz ich uczestników. Stanowisko organu potwierdza, że możliwość zastosowania wyłączenia przewidzianego w art. 11b pkt 1 ustawy CIT wymaga każdorazowo oceny, czy statut funduszu bezpośrednio odtwarza ustawowy mechanizm ustalania ceny wykupu, czy też przewiduje własne lub zmodyfikowane zasady kalkulacji ceny. Jeżeli statut jedynie powiela zasady wynikające z Ustawy o funduszach inwestycyjnych, istnieją silne argumenty przemawiające za wyłączeniem transakcji spod obowiązków w zakresie cen transferowych. Odmienna ocena może być uzasadniona w sytuacji, gdy statut funduszu przewiduje własne lub zmodyfikowane zasady kalkulacji ceny wykupu.

DOMINIKA MICHALSKA
doradca podatkowy
w Paczuski Taudul

JACEK JODŁOWSKI
starszy konsultant
w Paczuski Taudul

I. KOMENTARZ EKSPERTÓW

Brak obowiązku zapłaty VAT na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy VAT w sytuacji przesyłania wizualizacji faktury zawierającej dodatkowe informacje,

interpretacja indywidualna z 15 lipca 2026 r., sygn.
0112-KDIL1-3.4012.317.2026.1.ŁW

W kontekście wizualizacji faktury ustrukturyzowanej istotne jest, aby informacje zawarte w wizualizacji nie zaburzyły w jakimkolwiek stopniu czytelności dokumentu. Przekazywany przez spółkę wydruk z systemu (...) musi odzwierciedlać wszystkie informacje zawarte w pliku XML. Na wizualizacji umieszczane powinny być dane, które pozostają spójne z danymi zawartymi w fakturze wystawionej za pomocą KSeF. Wizualizacja powinna także zawierać te elementy, które zawierałyby faktury wystawione przy użyciu KSeF, tj. dane na wizualizacji faktury powinny odzwierciedlać wszystkie informacje zawarte w systemie w KSeF w pliku XML. W przekazywanej nabywcy fakturze w stosunku do zawartości wystawionej w KSeF faktury (pliku XML) nie mogą wystąpić sprzeczności. Wizualizacja e-faktury nie powinna zawierać dodatkowych informacji dotyczących przedmiotu transakcji, które nie zostały zawarte w treści faktury ustrukturyzowanej. Takie działanie mogłoby wprowadzić w błąd co do przedmiotu transakcji. Tym samym, jeżeli wizualizacja faktur w pełni odzwierciedla treść faktury ustrukturyzowanej, a wymienione przez spółkę we wniosku dodatkowe elementy, oprócz tych przewidzianych w art. 106e ustawy VAT, nie zaburzają czytelności faktury i nie powodują sprzeczności pomiędzy fakturą ustrukturyzowaną a wizualizowaną, to dojdzie do prawidłowego udostępnienia faktury w formacie XML poza KSeF.

W analizowanej sprawie, skoro wizualizacja faktury w pełni odzwierciedla treść faktury ustrukturyzowanej wystawionej w KSeF, zawiera wszystkie dane wymagane przepisami ustawy VAT dla faktury, a jednocześnie dodatkowe informacje umieszczane na fakturze nie wpływają na wysokość podstawy opodatkowania, kwotę podatku ani charakter transakcji, to udostępniane kontrahentom wydruki generowane z systemu (...) będą stanowić wizualizację faktur przesyłanych do KSeF. W konsekwencji uznać należy, że przesyłanie kontrahentom, obok faktury ustrukturyzowanej wystawionej w KSeF, wizualizacji faktury z systemu (...) zawierającej dodatkowe informacje, niemające wpływu na treść transakcji, nie powoduje/nie będzie powodowało obowiązku zapłaty VAT na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy VAT.

KOMENTARZ EKSPERTÓW

W interpretacji z 15 lipca 2026 r. Dyrektor KIS potwierdził, że przekazywanie kontrahentom wizualizacji faktury ustrukturyzowanej zawierającej dodatkowe informacje nie powoduje obowiązku zapłaty VAT na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o VAT.

Kluczowe jest jednak, aby wizualizacja wiernie odzwierciedlała treść faktury przesłanej do KSeF. Dodatkowe elementy mogą mieć charakter pomocniczy lub techniczny, ale nie mogą wpływać na treść transakcji, wysokość podatku ani wprowadzać odbiorcy w błąd.

Interpretacja ma duże znaczenie praktyczne dla przedsiębiorców wdrażających KSeF. Potwierdza

bowiem, że umieszczanie na wydrukach lub plikach PDF dodatkowych informacji organizacyjnych czy systemowych nie oznacza automatycznie wystawienia odrębnej faktury. Warunkiem jest zachowanie pełnej spójności pomiędzy wizualizacją a fakturą ustrukturyzowaną znajdującą się w KSeF.

Stanowisko Dyrektora KIS należy ocenić pozytywnie. W wielu organizacjach faktury przekazywane kontrahentom zawierają dodatkowe oznaczenia, informacje logistyczne, dane kontaktowe czy komunikaty techniczne generowane przez systemy księgowe. Przyjęcie odmiennego podejścia mogłoby prowadzić do obaw, że taki dokument zostanie uznany za odrębną fakturę, a wykazany na nim VAT podlegałby zapłacie na podstawie art. 108 ustawy o VAT.

Interpretacja potwierdza jednak, że zasadniczym kryterium jest funkcja dokumentu. Jeżeli przekazywany kontrahentowi wydruk lub plik PDF stanowi wyłącznie wizualizację faktury ustrukturyzowanej wystawionej w KSeF i wiernie odzwierciedla jej treść, to dodanie neutralnych informacji pomocniczych nie powinno generować dodatkowych ryzyk w VAT.

PIOTR STRYJEWSKI
doradca podatkowy, adwokat
w Paczuski Taudul

ROZDZIAŁ II

WYBÓR ORZECZEŃ

**SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH
ORAZ TSUE**

II. WYBÓR ORZECZEŃ

Kwestia odpowiedzialności solidarnej osoby zarządzającej spółką za zapłatę podatku VAT należnego od tej spółki,

wyrok TSUE z 16 lipca 2026 r., sprawa C-158/25

Artykuł 47 i art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że: wymogi wynikające z prawa do skutecznego środka prawnego, zagwarantowanego w rzeczonym art. 47, mają zastosowanie w ramach wniesionej przez osobę zarządzającą spółką, pociągniętej do odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe osoby trzeciej, skargi na decyzję o pociągnięciu jej do odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe osoby trzeciej wydaną na podstawie uregulowań krajowych przewidujących, że w przypadku zawinionego niewykonania ciążących na tej spółce obowiązków prawnych w zakresie podatku od wartości dodanej (VAT) jest ona zobowiązana solidarnie do zapłaty VAT należnego od tej spółki zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE Rady z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

Artykuł 47 Karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że: stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które nie pozwalają osobie pociągniętej do odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe osoby trzeciej, wezwanej do zapłaty należności z tytułu podatku od wartości dodanej (VAT) nieuiszczonej przez podlegającą temu opodatkowaniu spółkę, na zakwestionowanie pośrednio – w ramach skargi na decyzję o pociągnięciu jej do odpowiedzialności za zobowiązania podatkowe osoby trzeciej – skierowanej wcześniej do tej spółki decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, która stała się ostateczna.

Na mocy tego postanowienia Karty osoba taka powinna mieć możliwość zakwestionowania, w ramach wnoszonego środka zaskarżenia, ustaleń faktycznych i kwalifikacji prawnych, na których właściwy organ oparł się w celu ustalenia jej odpowiedzialności solidarnej – w tym tych dotyczących podstawy wymiaru i kwoty niezapłaconego VAT, za który osoba ta ma odpowiadać – o ile owe ustalenia i kwalifikacje mogą być przydatne dla jej obrony, a także ewentualnego naruszenia jej praw podstawowych, do którego doszło w toku postępowania podatkowego.

Prawo do odliczenia VAT naliczonego od wydatków na organizowanie przez spółkę wydarzeń takich jak: bal jubilatą, dzień chemika, wigilia firmowa,

wyrok NSA z 7 sierpnia 2026 r., sygn. I FSK 163/24

W przypadku organizowania przez spółkę wydarzeń takich jak: bal jubilatą, dzień chemika, wigilia firmowa, związek wydatków poniesionych na organizację tych wydarzeń z czynnościami opodatkowanymi w części dotyczącej uczestnictwa w tych wydarzeniach pracowników spółki i pracowników

spółek powiązanych oraz członków ich rodzin, nie budzi wątpliwości. W tym zakresie spółce przysługuje prawo do odliczenia VAT. Natomiast w części dotyczącej uczestnictwa w tych wydarzeniach innych osób, takich jak przedstawiciele miejscowego samorządu czy lokalnych stowarzyszeń, nie można wykluczyć, że taki związek będzie istniał, natomiast wymaga to dodatkowej analizy okoliczności faktycznych.

Kwestia opodatkowania VAT nieodpłatnego przekazania wartości niematerialnych i prawnych przez instytucję kultury na rzecz gminy będącej jej jednostką założycielską,

wyrok NSA z 4 sierpnia 2026 r., sygn. I FSK 1889/23

Nieodpłatne przekazanie (darowizna) wartości niematerialnych i prawnych (np. praw autorskich, licencji, znaków towarowych) przez samorządową instytucję kultury posiadającą odrębną osobowość prawną na rzecz jej organizatora (gminy) stanowi nieodpłatne świadczenie usług na cele inne niż działalność gospodarcza tego podatnika w rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT. Podlega ono opodatkowaniu VAT, jeśli podatnikowi przysługiwało (choćby częściowo) prawo do odliczenia podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu.

Pojęcie „celów działalności gospodarczej podatnika”, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT, należy oceniać wyłącznie z perspektywy podmiotu dokonującego nieodpłatnego świadczenia (darczyńcy), a nie podmiotu obdarowanego. Sam fakt, że darowizna jest następstwem uchwały rady miasta lub polecenia organu wykonawczego gminy, jak również okoliczność, że obdarowana gmina lub utworzona przez nią spółka będzie wykorzystywać przejęte prawa do prowadzenia działalności w obszarze kultury, nie zmienia charakteru czynności i nie eliminuje obowiązku opodatkowania VAT po stronie przekazującej instytucji kultury.

Kwestia doręczeń elektronicznych w postępowaniu podatkowym w stanie prawnym obowiązującym w 2024 r.,

wyrok NSA z 3 sierpnia 2026 r., sygn. I FSK 1307/25

Samoumieszczenie decyzji na koncie pełnomocnika w e-Urzędzie Skarbowym i upływ czasu nie powoduje doręczenia zastępczego. Wyrażenie przez pełnomocnika zgody, o której mowa w art. 35e ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, nie uchyla możliwości doręczenia w postępowaniu pełnomocnikowi pisma pod adresem wskazanym w pełnomocnictwie, lecz de lege lata uprawnia organ do doręczenia pisma adresowanego do pełnomocnika na jego konto w e-Urzędzie Skarbowym, przy czym doręczenie takie nie jest możliwe poprzez ziszczenie się fikcji prawnej doręczenia zastępczego, lecz wyłącznie przez faktyczne pobranie pisma przez adresata, zaś ciężar wykazania skutecznego doręczenia spoczywa w tym względzie na organie podatkowym. Powyższe rozstrzygnięcie nie oznacza, że każde doręczenie przez urząd skarbowy za pośrednictwem e-Urzędu Skarbowego jest skuteczne. Oznacza jedynie, że w stanie prawnym właściwym dla konkretnej sprawy (tj. w 2024 r.) zgoda pełnomocnika pozwoliła organowi użyć e-Urzędu Skarbowego, lecz skutek doręczenia powstawał dopiero z chwilą faktycznego odbioru.

Zwrot przez spółkę klientom części wpłaconych przez nich kwot w ramach usługi „cash-out” nie skutkuje obniżeniem podstawy opodatkowania w podatku od gier,

wyrok NSA z 30 lipca 2026 r., sygn. III FSK 965/25

W przypadku gdy stawka została uiszczona za zakład wzajemny, którego realizacja się rozpoczęła, spółka przyjęła ten zakład i następuje jego wcześniejsze rozliczenie na podstawie regulaminu, to należy uznać, iż doszło do zawarcia i przeprowadzenia zakładu. W związku z tym podstawą opodatkowania pozostaje suma stawek wpłaconych za zakład.

Wygaśnięcie zobowiązania podatkowego wskutek zapłaty nie wyłącza możliwości dokonania bieżącej korekty przychodów na podstawie art. 12 ust. 3j w zw. z art. 12 ust. 3l pkt 1 ustawy CIT,

wyrok WSA z 5 sierpnia 2026 r., sygn. III SA/Wa 458/26

Wygaśnięcie zobowiązania podatkowego wskutek zapłaty nie wyłącza możliwości dokonania bieżącej korekty przychodów na podstawie art. 12 ust. 3j w zw. z art. 12 ust. 3l pkt 1 ustawy CIT. Upływ terminu przedawnienia tego zobowiązania nie stanowi przeszkody do ujęcia korekty w rozliczeniu za bieżący okres rozliczeniowy, co wynika zarówno z wykładni językowej (w tym zasady in dubio pro tributario), jak i z wykładni celowościowej oraz systemowej, w tym z uwzględnieniem zasad prawa unijnego.

Przesłanki do skorzystania z przesunięcia obowiązku podatkowego na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy PIT,

wyrok WSA z 5 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Bd 141/26

Wspólnikowi (osobie fizycznej), któremu w spółce przejmującej przydzielono 25% udziałów o wartości 50.000 zł, podczas gdy wartość podatkowa udziałów w spółce przejmowanej wynosiła 2500 zł, nie będzie przysługiwało prawo do przesunięcia obowiązku podatkowego na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy PIT, z uwagi na niespełnienie przesłanki z art. 24 ust. 8db pkt 2 ustawy PIT. W przepisie tym ustawodawca wyraźnie postanowił, że nie stosuje się przesunięcia obowiązku podatkowego, jeżeli przyjęta przez wspólnika dla celów podatkowych wartość udziałów (akcji) przydzielonych przez spółkę przejmującą lub nowo zawiązaną jest wyższa niż wartość udziałów (akcji) w spółce przejmowanej lub dzielonej, jaka byłaby przyjęta przez tego wspólnika dla celów podatkowych, gdyby nie doszło do łączenia lub podziału.

Kwestia stosowania art. 28j ust. 5 ustawy CIT w przypadku sporządzenia i podpisania sprawozdania finansowego w formie papierowej,

wyrok WSA z 4 sierpnia 2026 r., sygn. I SA/Kr 386/26

Sporządzenie sprawozdania finansowego na dzień poprzedzający wybór opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w formie papierowej z własnoręcznymi podpisami zamiast w strukturze logicznej XML z kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub osobistym, stanowi uchybienie formalne na gruncie ustawy o rachunkowości, które nie niweczy faktu materialnego sporządzenia sprawozdania i nie skutkuje bezwzględną nieskutecznością wyboru tej formy opodatkowania na podstawie art. 28j ust. 5 ustawy CIT.

Przewidziane w prawie włoskim dopłaty na kapitał rezerwowy spółki włoskiej podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 53 ustawy CIT,

wyrok WSA z 30 lipca 2026 r., sygn. I SA/Kr 404/26

Ograniczenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 53 w zw. z art. 12 ust. 4 pkt 11 ustawy CIT, wyłączające z kosztów uzyskania przychodów wydatki poniesione na dopłaty wnoszone do spółki, znajduje zastosowanie również do świadczeń o charakterze dopłat wnoszonych przez polskiego podatnika do włoskiej spółki zależnej na podstawie właściwych dla niej przepisów prawa obcego. Użyte w art. 12 ust. 4 pkt 11 ustawy CIT sformułowanie „w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach” należy bowiem – analogicznie jak pojęcie „udziałów (akcji)” na gruncie art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT – odnosić także do regulacji zagranicznych systemów prawnych.

Kwestia stosowania art. 16 ust. 1 pkt 13e ustawy CIT do odsetek od kredytów refinansowych,

wyrok WSA z 29 lipca 2026 r., sygn. III SA/Wa 652/26

Przepis art. 16 ust. 1 pkt 13e ustawy CIT należy rozumieć w ten sposób, że wyłącza on z kosztów uzyskania przychodów kosztów finansowania dłużnego w rozumieniu art. 15c ust. 12 ustawy CIT wyłącznie te koszty, które dotyczą kredytu udzielonego w celu nabycia udziałów (akcji) spółki. Wyłączenie nie dotyczy kosztów finansowania dłużnego uzyskanego na spłatę kredytu udzielonego w celu sfinansowania nabycia udziałów (akcji) i kolejnych kredytów udzielonych w celu spłaty wcześniejszych kredytów.

Kwestia oceny czy wypłacane odsetki od pożyczki udzielonej spółce przez udziałowca są ukrytymi zyskami,

wyrok WSA z 29 lipca 2026 r., sygn. III SA/Wa 999/26

Samo wypłacenie przez spółkę opodatkowaną CIT estońskim odsetek lub prowizji od pożyczek udzielonych przez jej wspólników nie stanowi automatycznie dochodu z tytułu ukrytych zysków, o którym mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 3 ustawy CIT. Jeżeli ze stanu faktycznego wynika, że pożyczki zostały zaciągnięte na warunkach rynkowych oraz miały rzeczywiste uzasadnienie gospodarcze, nie ma podstaw do uznania ich za ukryty zysk.

Magazyn wysokiego składowania nie spełnia negatywnych przesłanek wyłączających go z kategorii budynków na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych,

wyrok WSA z 29 lipca 2026 r., sygn. I SA/Po 794/26

Pojęcie materiału w postaci ciekłej oznacza substancję, która służy do produkcji i której podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jej przeznaczenie jest pojemność, a nie produkt czy też wyrób gotowy. Błędne jest kwalifikowanie magazynowanego piwa w butelkach/puszkach/kegach jako materiału w postaci ciekłej. Piwo jest bowiem wyrobem gotowym przeznaczonym do sprzedaży. Zakładając racjonalność ustawodawcy, należy przyjąć, że posłużenie się przez ustawodawcę pojęciem materiału, a nie innymi szerszymi pojęciami, jak np. produkt, było celowe i nie pozwala w procesie interpretacji ani pomijać tego pojęcia, ani nadawać mu innego znaczenia niż wynika to z definicji słownikowej. Nie budzi wątpliwości, że jeżeli piwo zostało już wyprodukowane, czyli przeszło wymagane procesy technologiczne i jest przechowywane w magazynie wysokiego składowania jako wyrób gotowy na sprzedaż lub do wysyłki, to stanowi produkt, czyli wyrób gotowy. Samo umieszczenie go w magazynie nie zmienia jego charakteru, o tym czy jest materiałem czy jest wyrobem gotowym decyduje bowiem rola w procesie gospodarczym, a nie miejsce składowania.

Błędne jest utożsamianie pojęcia „kubatura” z pojęciem „pojemność”. „Kubatura” oznacza bowiem objętość budynku, pomieszczenia. W budownictwie jest to całkowita objętość budynku, czyli przestrzeń zawarta w jego wnętrzu. Pojemność natomiast zawsze oznacza ilość substancji – cieczy, gazu, materiału sypkiego, jaką może pomieścić zbiornik lub naczynie. Oznacza zdolność zbiornika do pomieszczenia określonej ilości substancji. Skoro projekt budowlany magazynu wysokiego składowania nie zawiera informacji o pojemności budynku, lecz wskazuje na jego kubaturę - to nie zachodzi negatywna przesłanka wyłączająca magazyn z kategorii budynków.

ROZDZIAŁ III

WYBÓR INTER- PRETACJI PODATKOWYCH

III. WYBÓR INTERPRETACJI

Limit kosztów wymienionych w art. 15c ustawy CIT nie podlega ograniczeniom w przypadku podmiotów uzyskujących przychody z dywidend. Kwestia obliczania nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nad przychodami o charakterze odsetkowym,

interpretacja indywidualna z 31 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-2.4010.241.2026.2.ANK

Z ustawy CIT nie wynika, aby limit kosztów wymienionych w art. 15c ustawy CIT podlegał ograniczeniom w przypadku podmiotów uzyskujących przychody z dywidend, w tym z dywidend, które po spełnieniu określonych warunków podlegają zwolnieniu z opodatkowania zryczałtowanym podatkiem dochodowym, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy CIT. Tacy podatnicy ustalają przychody i koszty uzyskania przychodów na takich samych zasadach jak inne podmioty. Dopiero uzyskany przez nich dochód, jeśli zostaną spełnione określone warunki, może podlegać zwolnieniu z opodatkowania. Aby dochód ten wyliczyć konieczne jest ustalenie kosztów uzyskania przychodów z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z art. 15c ustawy CIT.

„Odpowiednie” stosowanie przepisów art. 7 ust. 3 ustawy CIT, o którym mowa w art. 15c ust. 4 ustawy CIT, polega na nieuwzględnianiu przy wyliczaniu takich limitów przychodów ze źródeł, z których dochody nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym (np. działalność rolnicza) oraz kosztów uzyskania tych przychodów. Opisane w tej regulacji odpowiednie stosowanie przepisu prowadzi do przyjęcia, że przy obliczaniu limitu zgodnie z art. 15c ust. 1 ustawy CIT spółka powinna zgodnie z art. 15c ust. 4 ustawy CIT uwzględniać w zsumowanych przychodach ze wszystkich źródeł przychodów także przychody, o których mowa w art. 22 ustawy CIT, tj. przychody z tytułu dywidend, które po spełnieniu warunków z art. 22 ust. 4 ustawy CIT podlegają zwolnieniu z opodatkowania.

Nie budzi wątpliwości, że spółka otrzymując dywidendy od spółek zależnych nie otrzymuje przychodów o charakterze odsetkowym. Dywidenda nie jest bowiem równoważna ekonomicznie odsetkom, które odpowiadają kosztom finansowania dłużnego. Wypłacone przez spółki zależne dywidendy nie stanowią po ich stronie kosztu finansowania dłużnego, zatem dla drugiej strony (spółki) nie stanowią przychodu o charakterze odsetkowym.

Również z tytułu nabycia udziałów/akcji, które dopiero generują przychody w postaci dywidend spółka nie ponosi kosztów finansowania dłużnego, podlegających zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym. Zatem spółka, obliczając nadwyżkę kosztów finansowania dłużnego nie będzie mogła uwzględniać uzyskanych w roku podatkowym podlegających opodatkowaniu (lub zwolnionych) przychodów z tytułu dywidend, bowiem nie mają one, jak wykazano powyżej, charakteru odsetkowego.

W konsekwencji nie można również uznać, że dywidenda stanowi dla spółki przychód o charakterze odsetkowym, o którym mowa w art. 15c ust. 13 ustawy CIT. Zatem jak wynika z powyższego otrzymana dywidenda nie będzie przychodem o charakterze odsetkowym tj. nie będzie podlegała odliczeniu od zsumowanej wartości przychodów ze wszystkich źródeł przychodów (do których zaliczamy również przychody zwolnione, w tym opisaną we wniosku dywidendę) z których dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Nie można zatem zgodzić się ze stanowiskiem zgodnie z którym, spółka przy obliczaniu nadwyżki kosztów finansowania dłużnego nad przychodami o charakterze odsetkowym - art. 15c ust. 3 ustawy CIT powinna zgodnie z art. 15c ust. 4 ustawy CIT uwzględnić przychody, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1, tj. przychody z tytułu dywidend, które po spełnieniu warunków z art. 22 ust. 4 ustawy CIT podlegały zwolnieniu z opodatkowania.

Ulga na próbną produkcję, o której mowa w art. 18ea ust. 3 ustawy CIT, dotyczy wyłącznie produktów stanowiących rzeczy,

interpretacja indywidualna z 31 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-3.4010.324.2026.2.MBD

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka dokonała zakupu maszyny. Celem zakupu przedmiotowego urządzenia było przede wszystkim uruchomienie możliwości wytwarzania nowych produktów, które dotychczas nie znajdowały się w ofercie spółki. Z wniosku nie wynika, aby ww. produkty, które są wytwarzane przez zakupioną maszynę, powstały w wyniku działalności badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 4a pkt 26-28 ustawy CIT. Stanowią one nowe produkty, które dotychczas nie znajdowały się w ofercie spółki, ale nie są efektem prac badawczo-rozwojowych wykonywanych przez spółkę.

Wynikiem prowadzonej przez spółkę działalności badawczo-rozwojowej było wdrożenie w spółce nowoczesnej technologii produkcji, w celu wytwarzania spersonalizowanych i wysokiej jakości produktów (...) dotychczas przez spółkę nie stosowanej. Zgodnie z odwołaniem się w art. 18ea ust. 2 ustawy CIT, do przepisów ustawy o rachunkowości, produktem w rozumieniu przepisów ustawy o rachunkowości, z wyłączeniem usługi na podstawie ustawy o rachunkowości, zgodnie z definicją rzeczowych aktywów obrotowych, zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy o rachunkowości, produkty to wytworzone lub przetworzone przez jednostkę rzeczowe aktywa obrotowe (wyroby i usługi) zdadne do sprzedaży lub w toku produkcji, jak również półprodukty. Termin „nowy” nie został zdefiniowany na gruncie ustawy CIT, dlatego należy odwołać się do jego znaczenia językowego.

Z art. 18ea ust. 3 ustawy CIT wynika, że ulga dotycząca produkcji próbnej dotyczy wyłącznie nowego produktu, który powinien powstać w ramach prowadzonej przez podatnika działalności badawczo-rozwojowej. Powyższe regulacje oznaczają w sposób niewątpliwy, że intencją ustawodawcy przy projektowaniu przepisów art. 18ea ustawy CIT było objęcie przedmiotową ulgą wyłącznie produktów stanowiących rzeczy (a zatem przedmioty materialne) wytworzone przez podatnika w wyniku prac badawczo-rozwojowych. Przedstawiony opis sprawy prowadzi więc do wniosku, że spółka w ramach działalności badawczo-rozwojowej nie tworzy rzeczy – przedmiotów materialnych, tylko tworzy nowoczesny proces produkcyjny. Zatem, nie jest spełniony warunek wynikający z art. 18ea ust. 3 ustawy CIT. Podsumowując, w opisanym stanie faktycznym spółka nie ma możliwości skorzystania z tzw. ulgi na produkcję próbną, o której mowa w art. 18ea ustawy CIT.

Kwestia prawa do odliczenia VAT z faktur wystawianych przez hotel, dokumentujących nabycie usług noclegowych, gastronomicznych i napojów alkoholowych, przez spółkę organizującą eventy,

interpretacja indywidualna z 29 lipca 2026 r., sygn.
0112-KDIL1-3.4012.284.2026.2.ŁW

Ze stanu faktycznego wynika, że w sprawie nie mamy do czynienia z nabyciem świadczenia złożonego – kompleksowej usługi hotelowej, lecz z zespołem odrębnych świadczeń (nocleg uczestników wraz ze śniadaniem; wyżywienie; wynajem sali konferencyjnej; napoje serwowane w formule open bar; wynajem miejsc parkingowych; usługi towarzyszące), podlegających opodatkowaniu VAT na zasadach właściwych dla każdej usługi odrębnie. Świadczone przez spółkę usługi są dokumentowane fakturą zawierającą jedną pozycję dotyczącą udziału w evencie i są opodatkowane jedną stawką VAT. Wynagrodzenie należne spółce od klienta jest określone jako jedna kwota za udział w evencie i dokumentowane fakturą zawierającą jedną pozycję, opodatkowaną stawką VAT w wysokości 23%, bez wyodrębniania cen poszczególnych czynności.

Spółka nie sprzedaje klientom pojedynczych czynności (noclegu, wyżywienia, wynajmu sali konferencyjnej, wynajmu miejsca parkingowego, sprzedaży napojów) jako odrębnych świadczeń. Spółka nie dokonuje odprzedaży usług noclegowych rozumianych jako odrębne, niezależne świadczenia. Są one składową świadczoną przez spółkę usługą kompleksową polegającą na organizacji eventu. W związku z powyższym spółka nie dokonuje odprzedaży usług noclegowych rozumianych jako odrębne, niezależne świadczenia. Przepis art. 8 ust. 2a ustawy VAT dotyczy odprzedaży usług w stanie nieprzetworzonym na kolejnego nabywcę. Skoro w rozpatrywanej sprawie spółka nabywa usługi noclegowe w celu sprzedaży i realizacji innego świadczenia, jakim jest usługa kompleksowa w postaci organizacji eventu, to nie można tu mówić o odprzedaży usługi noclegowej opodatkowanej na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy VAT. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że nabywając usługi noclegowe w celu sprzedaży świadczenia kompleksowego w postaci organizacji eventu, z uwagi na zapis art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy VAT, spółka nie ma prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących zakup usług noclegowych, ponieważ nie dokonuje odprzedaży usług noclegowych na zasadach określonych w art. 8 ust. 2a ustawy VAT.

Odnosnie zaś usług gastronomicznych, wskazać należy, że z art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy VAT wprost wynika, że obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do nabywanych przez podatnika usług gastronomicznych. Ustawodawca nie rozróżnił sytuacji, w których nabywane usługi gastronomiczne wykorzystywane są do odsprzedaży lub są wykorzystywane w prowadzonej działalności. Wyjątek dotyczy jedynie podatników świadczących usługi przewozu osób, kupujących gotowe posiłki dla pasażerów, który nie ma miejsca w analizowanej sprawie. Ponieważ nabyte przez spółkę usługi gastronomiczne mieszczą się w zakresie usług wskazanych w art. 88 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy VAT, do których nie stosuje się obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku, to nie przysługuje spółce prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących zakup usług gastronomicznych pomimo faktu, że usługi te związane są z wykonywanymi przez spółkę czynnościami opodatkowanymi, tj. kompleksową usługą organizacji eventu.

Natomiast w zakresie napojów alkoholowych serwowanych uczestnikom eventu (open bar) wskazać należy, że świadczenie polegające na zakupie alkoholu dla uczestników eventu nie jest związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez spółkę, a jedynie służy celom osobistym, prywatnym uczestników. Zakup alkoholu nie ma wprost ani pośrednio związku z wykonywanymi przez spółkę

czynnościami opodatkowanymi VAT. Zatem od takiego zakupu nie będzie spółce przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Brak uznania, że otrzymana przez spółkę faktura nie dokumentuje świadczenia kompleksowego, lecz odrębne usługi świadczone na rzecz spółki przez hotel, co do zasady pozostaje bez wpływu na prawo do odliczenia podatku z niej wynikającego. Spółce przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającego z wystawionej przez hotel faktury dokumentującej świadczone na jej rzecz usługi wymienione na fakturze, z wyjątkiem usług noclegowych, gastronomicznych i napojów alkoholowych serwowanych uczestnikom.

Połączenie przez przejęcie spółki niewchodzącej w skład PGK przez spółkę będącą członkiem PGK, nie spowoduje utraty przez PGK statusu podatnika CIT,

interpretacja indywidualna z 29 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-1.4010.309.2026.3.KM

Planowane połączenie przez przejęcie spółki niewchodzącej w skład PGK przez spółkę należącą do PGK – przy założeniu, że nie dojdzie do naruszenia warunków określonych w art. 1a ustawy CIT – nie powoduje utraty przez PGK statusu podatnika CIT. Z wniosku wynika, że planowane połączenie nie będzie prowadziło do jakiegokolwiek modyfikacji składu PGK w rozumieniu art. 1a ust. 6 ustawy CIT. W szczególności, w wyniku połączenia: i) nie dojdzie do rozszerzenia PGK o nowy podmiot, gdyż spółka przejmowana ulegnie rozwiązaniu i nie stanie się członkiem PGK, ii) nie dojdzie do pomniejszenia PGK o którąkolwiek ze spółek ją tworzących, iii) liczba spółek tworzących PGK pozostanie niezmienną.

Ponadto, ewentualne skutki połączenia w zakresie struktury kapitałowej, w tym zmiany kapitału zakładowego spółki przejmującej, nie będą miały wpływu na spełnianie warunków funkcjonowania PGK. W przypadku gdy takie zmiany wystąpią, zostaną one zgłoszone właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie i na zasadach wynikających z art. 1a ust. 8 ustawy CIT.

Planowane połączenie ma uzasadnienie biznesowe i stanowi element reorganizacji struktury grupy kapitałowej, ukierunkowanej na uproszczenie struktury właścicielskiej, konsolidację funkcji operacyjnych oraz zwiększenie efektywności zarządzania i wykorzystania zasobów majątkowych. Co również istotne, w wyniku planowanego połączenia przez przejęcie spółki niewchodzącej w skład PGK przez spółkę nie zostaną naruszone warunki utworzenia i funkcjonowania PGK określone w art. 1a ust. 2 ustawy CIT. Wszystkie te warunki będą nadal spełnione po dokonaniu połączenia. A zatem, planowane połączenie przez przejęcie spółki niewchodzącej w skład PGK przez spółkę będącą członkiem PGK, nie spowoduje utraty przez PGK statusu podatnika CIT.

Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez spółkę, prowadzącą działalność deweloperską, w związku z nabyciem udziału w nieruchomości,

interpretacja indywidualna z 28 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-2.4010.221.2026.2.EJ

Kwoty wydatkowane przez spółkę na spłatę hipotek umownych ciężących na nieruchomości będących jej własnością na podstawie aktu notarialnego potwierdzającego, iż spółka zobowiązała się spłacić wierzytelność hipoteczną we własnym zakresie bezpośrednio na rzecz wierzycieli stanowią zobowiązanie, za które ponosi odpowiedzialność rzeczową, jako dłużnik hipoteczny. Odpowiedzialność za to zobowiązanie nabyto razem z własnością nieruchomości. Bez znaczenia pozostaje fakt, że spłata zobowiązań hipotecznych była warunkiem nabycia przez spółkę nieruchomości. Mając na uwadze fakt, że wraz z nabyciem własności nieruchomości spółka przyjęła na siebie odpowiedzialność za cudzy dług, zobowiązania hipoteczne należy uznać za zobowiązania o charakterze zbliżonym do wskazanych w art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. b ustawy CIT zobowiązań z tytułu poręczeń i gwarancji.

Mając na uwadze powyższe, kwoty wydatkowane przez spółkę na spłatę hipotek umownych ciężących na nieruchomości mają charakter zbliżony do poręczeń i gwarancji (czyli wydatków na spłatę cudzych zobowiązań) zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 10 lit. b ustawy CIT, zatem nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów. Do kosztów uzyskania przychodów spółka będzie mogła zaliczyć cenę zapłaconą sprzedającemu, jak również pozostałe wydatki transakcyjne bezpośrednio związane z nabyciem udziału w nieruchomości. Biorąc powyższe pod uwagę nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że całość poniesionych przez spółkę wydatków, tj. zarówno cena nabycia udziału w nieruchomości, jak i spłaty zobowiązań hipotecznych dokonane na rzecz wierzycieli sprzedającego oraz pozostałe wydatki transakcyjne bezpośrednio związane z nabyciem udziału w nieruchomości, stanowi koszt uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Nabyty udział w nieruchomości, obejmujący udział w prawie użytkowniawieczystegogruntu oraz udział w prawie współwłasności posadowionych na tej nieruchomości budynków niemieszkalnych, nie zostanie przez spółkę uznany za środek trwały ani WNiP podlegającą ujęciu w ewidencji środków trwałych oraz WNiP. Nabyty udział w nieruchomości zostanie potraktowany jako składnik majątku przeznaczony do dalszej realizacji inwestycji deweloperskiej oraz sprzedaży w ramach tej działalności. Zostanie on ujęty w księgach spółki jako zapas związany z inwestycją deweloperską, tj. jako produkcja w toku, a po zakończeniu inwestycji jako produkt deweloperski przeznaczony do sprzedaży. Udział w nieruchomości nie stanowi środka trwałego. Oznacza to, że wydatki poniesione na jego nabycie nie zwiększają wartości początkowej środka trwałego ustalonej na podstawie art. 16g ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Wydatki te stanowią element kosztu wytworzenia produktu deweloperskiego i podlegają rozliczeniu podatkowemu jako koszty bezpośrednio związane z przychodami zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy CIT, a nie poprzez odpisy amortyzacyjne.

Przy czym, kosztem uzyskania przychodu może być wyłącznie cena zapłacona sprzedającemu i pozostałe wydatki transakcyjne bezpośrednio związane z nabyciem udziału w nieruchomości. Nie mogą natomiast stanowić kosztu uzyskania przychodu wydatki na spłatę zobowiązań hipotecznych uregulowane przez spółkę. W konsekwencji należy uznać, że brak jest podstaw do ustalenia wartości początkowej środka trwałego na podstawie art. 16g ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy CIT. Poniesione przez spółkę wydatki (w części, w jakiej mogą stanowić koszty uzyskania przychodów) stanowią element kosztu wytworzenia inwestycji deweloperskiej (produkcja w toku) i będą stanowiły koszty uzyskania przychodów w momencie osiągnięcia przychodów ze sprzedaży efektów tej inwestycji. Zatem nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że wydatki poniesione przez spółkę na nabycie udziału w nie-

ruchomości - tj. cena zapłacona sprzedającemu oraz spłaty zobowiązań hipotecznych uregulowane bezpośrednio na rzecz wierzycieli, jak i pozostałe wydatki transakcyjne bezpośrednio związane z nabyciem udziału w nieruchomości - mają charakter inwestycyjny i powinny zwiększać wartość początkową nabytego środka trwałego w rozumieniu art. 16g ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy CIT (jako „koszty związane z zakupem” naliczone do dnia przekazania do używania). Następnie są one rozpoznawane w kosztach podatkowych poprzez odpisy amortyzacyjne zgodnie z art. 15 ust. 6 ustawy CIT.

Skutki podatkowe w CIT nieodpłatnego przechowywania przez dostawcę towarów w magazynie, do którego tytuł prawny posiada spółka,

interpretacja indywidualna z 24 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-3.4010.209.2026.4.ZK

W opisanym we wniosku zdarzeniu przyszłym zastosowanie znajdzie art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy CIT, zgodnie z którym przychodem z przechowywania towarów w magazynie jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 1 zdanie drugie i ust. 3 ustawy CIT. Tym samym, skoro z zawartych umów wynika, że spółka będzie nieodpłatnie udostępniać magazyn dla towarów dostawcy, to mając na uwadze art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy CIT, przychód z tego tytułu nie powstanie. Dodatkowo należy wskazać, że organy podatkowe nie są uprawnione do ingerowania w sferę zawierania umów cywilnoprawnych. Mogą natomiast oceniać skutki prawno podatkowe tych umów.

Należy zatem mieć na uwadze, że w przypadku gdy cena transakcji znacznie odbiega od ceny rynkowej, mogą mieć zastosowanie regulacje wynikające z art. 14 ustawy CIT. Wskazanie przyczyn uzasadniających podanie w umowie ceny znacznie odbiegającej od wartości rynkowej może być przesłanką do odstąpienia organu podatkowego od określenia wartości rynkowej. Jednak ocena, czy okoliczności wskazane przez podatnika zasługują na uwzględnienie, może być dokonana tylko w toku postępowania podatkowego. Postępowanie kontrolne lub podatkowe, które w sposób staranny i wnikliwy oceni na podstawie dokumentów źródłowych transakcję w kontekście ceny sprzedaży i jej odniesienia do wartości rynkowej, pozwoli zweryfikować ustalenie ceny dokonane przez podatnika. Tym samym ustalenie to nie może być dokonywane w trybie wydawania interpretacji indywidualnych na podstawie art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej.

Skutki podatkowe na gruncie CIT uzyskania spłaty przejętych wierzytelności,

interpretacja indywidualna z 24 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-1.4010.295.2026.3.MF

W przypadku nabycia przez podatników wierzytelności w celu uzyskania ich późniejszej spłaty, przychodem podatkowym są faktycznie wyegzekwowane od dłużników kwoty pieniężne. Bowiem aż do momentu otrzymania spłaty z tytułu posiadanych wierzytelności nie można mówić o powstaniu trwałego przysporzenia majątkowego po stronie nabywcy wierzytelności, które to przysporzenie stanowi przychód podatkowy na gruncie ustawy CIT. Samo nabycie wierzytelności na podstawie cesji wierzy-

telności nie jest zdarzeniem, które implikuje moment powstania przychodu na gruncie CIT. Przychód ten powstaje dopiero w dacie otrzymania spłaty wierzytelności. Zatem, przychód z tytułu uzyskania spłaty przejętych wierzytelności spółka powinna rozpoznać w momencie uzyskania od dłużnika spłaty całości lub części należności w wysokości odpowiadającej uzyskanej spłacie.

Wydatki na nabycie wierzytelności są ponoszone w celu uzyskania spłaty tych wierzytelności w wysokości odpowiadającej co najmniej wartości tych wierzytelności określonej w cenie ich nabycia. W konsekwencji, wydatki poniesione na nabycie wierzytelności mogą być rozpoznane jako koszty uzyskania przychodów w momencie powstania przychodu z tytułu spłaty danej wierzytelności, co wynika również z art. 15ba ustawy CIT. Uwzględniając powyższe, wskazać należy, że wydatki na nabycie wierzytelności należy uznać za koszty bezpośrednio związane z przychodami. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przedmiotowe wydatki można przyporządkować konkretnym przychodom, tj. przychodom z tytułu spłaty tych wierzytelności. Ponadto, poniesienie tych wydatków stanowi sine qua non osiągnięcia wskazanych przychodów. W konsekwencji, w sprawie znajdzie zastosowanie art. 15 ust. 4 oraz art. 15ba ustawy CIT. Przepisy te pozwalają zaliczyć w koszty uzyskania przychodów tę część wydatku (kosztu), jaka odpowiada osiągniętym przychodom. A zatem należy uznać, że w roku podatkowym, w którym spółka osiągnie przychód z tytułu spłaty danej wierzytelności, będzie uprawniona do rozpoznania w kosztach uzyskania przychodów wydatków na nabycie tej wierzytelności.

Natomiast w przypadku uzyskania częściowej spłaty wierzytelności, spółka powinna zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów tego roku podatkowego odpowiednią (adekwatną) część wydatków na nabycie tej wierzytelności. Innymi słowy, w przypadku uzyskania całkowitej lub częściowej spłaty nabytej wierzytelności, wydatki na jej nabycie będą stanowiły dla spółki koszt uzyskania przychodów w takiej proporcji, w jakiej pozostaje kwota otrzymanej częściowej spłaty w odniesieniu do wartości nabytej wierzytelności. Z momentem uzyskania poziomu spłat odpowiadającego wartości nabytej wierzytelności spółka będzie miała prawo do rozliczenia całości kosztów poniesionych na nabycie wierzytelności. Podsumowując, wydatki z tytułu nabycia wierzytelności mogą zostać uznane za koszty podatkowe dopiero z chwilą spłaty przez dłużnika nabytej przez spółkę wierzytelności lub jej części, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 15 ust. 4 oraz art. 15ba ustawy CIT. W związku z powyższym, wydatek poniesiony w związku z przejęciem wierzytelności powinien stanowić koszt uzyskania przychodu w momencie otrzymania od dłużnika należności wynikających ze spłaty wierzytelności w części lub całości, a wartość przedmiotowego kosztu powinna odpowiadać proporcji kwoty uiszczonej z tytułu przejęcia wierzytelności do wartości otrzymanej spłaty tej wierzytelności.

Skutki podatkowe w VAT nieodpłatnego udostępnienia podmiotowi trzeciemu środków trwałych, w oparciu o które, podmiot ten świadczy usługi na rzecz spółki,

interpretacja indywidualna z 23 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB3-1.4012.347.2026.2.IK

Aby można było mówić o dostawie towarów, musi nastąpić przeniesienie ekonomicznego władztwa nad rzeczą w taki sposób, aby druga strona mogła nią dysponować w sposób właściwy dla właściciela. W przedmiotowym przypadku środki trwałe są własnością spółki. Nieodpłatne udostępnienie towarów stanowi dostawę tylko wtedy, gdy powoduje przeniesienie prawa do rozporządzania wydanymi towarami jak właściciel. W analizowanej sprawie można mówić o przeniesieniu prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, a tym samym o dostawie towarów. W konsekwencji, czynność udostępnienia składników majątkowych przez spółkę na rzecz przewoźnika nie będzie stanowiła dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT.

Przedmiotowe udostępnienie środków trwałych nie stanowi również świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT. W przedstawionych okolicznościach czynności udostępniania środków trwałych nie można uznać za odpłatne świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Udostępnienie środków trwałych przewoźnikowi jest niezbędne celem wykonywania przewozów kolejowych węgla na rzecz spółki. Udostępnienie środków trwałych przewoźnikowi celem wykonywania usługi przewozu kolejowego na rzecz spółki, nie będzie stanowiło również świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy VAT. Czynność nieodpłatnego udostępniania przewoźnikowi środków trwałych służyć będzie wyłącznie do świadczenia usług przewozu kolejowego na rzecz spółki. Udostępnienie to będzie mieć na celu wykonanie usług przewozu realizowanych na potrzeby działalności gospodarczej spółki. Tym samym, nieodpłatne udostępnienie środków trwałych związane będzie z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą, dlatego nie mają tutaj zastosowania przepisy art. 8 ust. 2 ustawy VAT. Zatem czynność ta nie jest świadczeniem usług podlegającym opodatkowaniu VAT. W konsekwencji, w analizowanej sprawie udostępnienie środków trwałych przewoźnikowi, nie będzie stanowiło czynności podlegającej opodatkowaniu VAT.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT w związku z wykonaniem usługi nadzoru budowlanego,

interpretacja indywidualna z 23 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB3-1.4012.318.2026.4.IK

Z okoliczności sprawy wynika, że spółka zawarła umowę, której przedmiotem jest pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją robót oraz zarządzanie kontraktami. W 2026 r. spółka wystawiła fakturę za okres od (...) 2025 r. do (...) 2025 r. wskazując na tej fakturze datę wykonania usług – (...) 2026 r., czyli datę podpisania raportu za grudzień 2025 r. Jednocześnie z wniosku wynika, że: i) formalność odbioru jest uzgodniona przez strony w umowie; ii) taka treść umowy odzwierciedla rzeczywistość gospodarczą i handlową w dziedzinie, w której usługa jest wykonywana; iii) formalność odbioru stanowi materialne zakończenie usługi i ustala ostatecznie wysokość należnego świadczenia wzajemnego. Za moment wykonania usługi (w całości lub w części) należy uważać moment wykonania wszystkich czynności i spełnienia warunków składających się na dane świadczenie.

Zatem, w powyższej sytuacji prawidłowo sporządzony i zatwierdzony raport stanowi podstawę do ustalenia daty wykonania części usługi i determinuje powstanie obowiązku podatkowego. Skoro warunkiem uznania usługi za dany miesiąc za wykonaną jest zatwierdzenie dokumentacji potwierdzającej faktyczne wykonanie czynności nadzoru, to nie można zgodzić się ze stanowiskiem spółki, że moment wykonania usługi nadzoru budowlanego to dzień spełnienia ostatniego warunku, mianowicie to dowód zapłaty zwaloryzowanego wymagalnego wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy, przez który rozumie się potwierdzenie wykonania przelewu, wyciąg z rachunku bankowego, dowód wpłaty - pokwitowanie druk „kasa przyjmie” - na rzecz podwykonawcy spółki lub stosowne oświadczenie w tym zakresie.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu sprzedaży samochodu,

interpretacja indywidualna z 23 lipca 2026 r., sygn.
0114-KDIP1-1.4012.335.2026.2.EW

O tym, czy doszło do dostawy, decydują rzeczywiste okoliczności danej transakcji. Nie każde uzyskanie przez nabywcę określonych uprawnień dotyczących towaru oznacza jeszcze przeniesienie prawa do rozporządzania nim jak właściciel. Z opisu sprawy wynika, że po wystawieniu faktury samochód nadal pozostaje w posiadaniu spółki, a wydanie pojazdu następuje dopiero po: zapłacie całej ceny, wyznaczeniu terminu odbioru, podpisaniu protokołu wydania, przekazaniu pojazdu nabywcy. Ponadto wydanie samochodu jest uzależnione od wcześniejszej zapłaty pełnej ceny. Do chwili wydania pojazdu spółka zachowuje faktyczne władztwo nad samochodem. Wprawdzie przekazanie faktury umożliwia nabywcy dokonanie rejestracji pojazdu oraz zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC, jednak okoliczności te nie oznaczają jeszcze, że nabywca uzyskał możliwość faktycznego dysponowania samochodem.

Warunkiem wydania kupującemu zamówionego samochodu jest wpłacenie przez kupującego całej ceny brutto. Kupujący zobowiązuje się zapłacić całą cenę brutto pomniejszoną o uiszczoną zaliczkę w terminie 7 dni od wskazanego przez spółkę terminu gotowości samochodu do odbioru. Odebranie samochodu przez klienta następuje w terminie 14 dni od wskazanego przez spółkę terminu gotowości samochodu do odbioru, jednocześnie wskazane terminy mogą ulec zmianie. Zatem do chwili wydania pojazdu klient nie może objąć samochodu w posiadanie, nie może korzystać z niego, nie może zdecydować o sposobie jego wykorzystania oraz nie ponosi ryzyka związanego z fizycznym posiadaniem pojazdu. Okoliczności te świadczą o tym, że faktyczne ekonomiczne władztwo nad pojazdem nadal pozostaje po stronie spółki. Sam fakt umożliwienia rejestracji samochodu nie oznacza dokonania dostawy w rozumieniu ustawy VAT. Przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym regulują przesłanki dopuszczenia pojazdu do ruchu i określają dokumenty wymagane przy jego rejestracji. Nie przesądzają natomiast momentu dokonania dostawy dla potrzeb podatku VAT.

W konsekwencji samo przekazanie faktury umożliwiającej rejestrację pojazdu nie przesądza jeszcze o dokonaniu dostawy towarów. Wystawienie faktury dokumentuje określone zdarzenie gospodarcze, jednak nie powoduje powstania obowiązku podatkowego, jeżeli nie doszło jeszcze do dokonania dostawy ani do otrzymania zapłaty. Natomiast jeśli przed dokonaniem dostawy zostanie uiszczona całość lub część należnej zapłaty – w myśl art. 19a ust. 8 ustawy VAT – obowiązek podatkowy powstanie z tą chwilą i w części otrzymanej zapłaty. Przepisy dotyczące KSeF regulują sposób wystawiania i udostępniania faktur, a zatem nie zmieniają zasad powstawania obowiązku podatkowego określonych w art. 19a ustawy VAT. Moment wystawienia faktury w KSeF nie może zastępować momentu dokonania dostawy wynikającego z przepisów materialnych ustawy VAT. W opisaney sprawie samo wystawienie i przekazanie faktury umożliwiającej rejestrację pojazdu nie powoduje powstania obowiązku podatkowego, ponieważ nie oznacza jeszcze przeniesienia prawa do rozporządzania samochodem jak właściciel. Klient nie może korzystać z pojazdu ani nim faktycznie rozporządzać, a wydanie samochodu następuje dopiero po zapłacie całej ceny oraz podpisaniu protokołu wydania. W konsekwencji, stosownie do art. 19a ust. 1 ustawy VAT, momentem powstania obowiązku podatkowego z tytułu sprzedaży samochodu będzie dzień fizycznego wydania pojazdu nabywcy, ponieważ wówczas samochód zostaje postawiony do dyspozycji klienta i zostaje przeniesione na klienta prawo do rozporządzania samochodem jak właściciel.

Zasady ustalania kosztów uzyskania przychodu ze sprzedaży akcji podziałowych w świetle art. 15 ust. 1lb pkt 2 ustawy CIT,

interpretacja indywidualna z 15 lipca 2026 r., sygn.
0111-KDIB1-1.4010.217.2026.1.SG

Kosztem uzyskania przychodu ze sprzedaży akcji podziałowych, na podstawie art. 15 ust. 1lb pkt 2 ustawy CIT, będzie taka wartość nominalna środków pieniężnych w PLN przenoszonych na bank przejmujący, która stanowi rzeczywisty składnik przedsiębiorstwa, tj. nie jest wyłącznie kategorią bilansową ani jakąkolwiek pozycją kalkulacyjną ustaloną na potrzeby np. spełnienia wymogów ostrożnościowych (lub innych regulacji albo ustaleń). Zgodnie z przedstawionymi wyjaśnieniami za składniki przedsiębiorstwa nie mogą być również uznane pozostające w dyspozycji podatnika środki objęte obowiązkiem zwrotu, gdyż to prowadziłoby de facto do uznania za koszt podatkowy kwoty zaciągniętego długu w postaci np. pożyczek czy kredytów, co prowadziłoby do sprzeczności z rozwiązaniami systemowymi ustawy CIT.

Kwota Wartości Aktywów Netto (WAN) powinna zostać wyodrębniona w planie podziału i faktycznie przekazana spółce przejmującej, natomiast wartość przekazywanych środków oraz ich charakter powinny wynikać z ewidencji, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy CIT prowadzonej dla celów rozliczenia CIT. Tym samym stanowisko sprowadzające się do twierdzenia, że wartość nominalna środków pieniężnych w PLN przenoszonych na bank przejmujący w ramach podziału w wysokości odpowiadającej kwocie WAN powinna stanowić koszt uzyskania przychodów ze sprzedaży akcji podziałowych na podstawie art. 15 ust. 1lb pkt 2 ustawy CIT należało uznać za prawidłowe.

PACZUSKI TAUDUL

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9,
01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1,
40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2,
20-074 Lublin
tel. 519 407 698
biuro.lublin@ptpodatki.pl

ptpodatki.pl